ल्याबोधोऽवगमः स्यात् षष्ठीहेतुप्रयोगइति बोधशब्दस्य षष्ठी प्रास्तावीदिति स्तुसुधूभ्यः परस्मैपदेष्वितीट् नेटीति हलन्तलक्षणायावृद्धेः प्रतिषेधः नेगन्तलक्षणायाः ॥ १०३ ॥

भ० ऋणादित्यादि। हनूमान् कीदृशः क्रतुद्विषोरावणस्य वियोगेन विश्लेषेण हेतुना उन्मुक्तः स्वच्छन्दः यथा ऋणाद्धेतोर्व्वद्धः सन् उन्मुक्तः स्थानान्तरं गतस्तद्वत् हेतौ पञ्चमी तृतीया च दर्शिता किमर्थं रामसङ्कथां प्रास्तावीदित्याह एषरामदूतइति मैथिल्यायोबोधस्तस्य हेतोस्तदर्थं प्रयोजनमपि हेतुरुच्यते तदुद्देशेन कार्य्योत्पत्तेः त्र्यादयोऽर्थार्थैकक्तेरिति षष्ठी सुस्तुधोः सेरिम्पेइतीम् व्रजवदेति त्रिः ॥ १०३ ॥

तं दृष्ट्वाचिन्तयत्सीता हेतोः कस्यैषरावणः। अवरुह्य तरोरारादैति वानरविग्रहः ॥ १०४ ॥

ज०म० तमित्यादि। तं हनूमन्तं रामं स्तुवन्तं दृष्ट्वा सीता अचिन्तयत् कस्य हेतोः रावणोवानरविग्रहः सन् अैति आयाति आङ्पूर्व्वस्येणोरूपं सर्व्वनाम्नस्तृतीयाचेति षष्ठी किंशब्दस्य सर्व्वनामत्वात् आरात् अन्तिके तरोरिति अन्यारादित्याराछब्दयोगे पञ्चमी अवरुह्यावतीर्य्येति अवरोहणापेक्षयेत्यपादाने पञ्चमी अपेक्षायायौगपद्याभावादुपपदविभक्तेः कारकविभक्तिर्व्वलीयसी आराद्योगे न वर्त्तते ॥ १०४ ॥